

MALLORSKÝ OVČÁK

(CA DE BESTIAR, PERRO DE PASTOR MALLORQUIN)

ZEMĚ PŮVODU: Španělsko (Baleárské ostrovy)

DATUM PUBLIKACE ORIGINALNÍHO PLATNÉHO STANDARDU: 26. 05. 1982

POUŽITÍ: ovčácký, hlídací a obranářský pes.

ZAŘAZENÍ PODLE F.C.I.: Skupina 1 ovčáčtí a honáčtí psi (kromě švýcarských salašnických psů)
Sekce 1 ovčáci
Bez zkoušky z výkonu.

CELKOVÝ VZHLED: pes s mírně konvexním profilem, relativně vysoký (avšak ne přehnaně) a střední váhy. Tito psi jsou černí nebo černí s bílými znaky na hrudi, dobrých proporcí, odolní, silní, svalnatí, robustní a aktivní. Existuje ve dvou varietách podle délky srsti:

- krátkosrstá (více rozšířená),
- dlouhosrstá.

DŮLEŽITÉ POMĚRY: pes nadprůměrné velikosti, středních proporcí a s mírně konvexním profilem.

- u fen může délka těla až o 3 % přesahovat výšku v kohoutku,
- délka tlamy je stejná jako délka mozkovny,
- délka hlavy je stejná jako délka krku,
- u psů (samců) by měl obvod hrudníku, měřený těsně za kohoutkem a za lokty, být o několik centimetrů větší než výška v kohoutku.

POVAHA/TEMPERAMENT: ušlechtilý pes, který respektuje jednoho pána a jen s obtížemi toleruje přítomnost cizích lidí. Inteligentní, poslušný a oddaný, ale v mládí velmi rezervovaný a plachý. Pes je velice citlivý a bývá věrný svému pánu až do smrti. Pohledem vyjadřuje pes to, co právě cítí nebo na co myslí. Je odvážný, občas ovšem také nesnášenlivý.

HLAVA: mírně trojúhelníkového tvaru z profilu, při pohledu shora je širší v horní části než ve spodní. Masivní, ale ne těžká. Dostatečně prostorná, dobře utvářená a v dobrém poměru k tělu. Hlava je poměrně objemná, ale v žádném případě ne molosoidního typu. Linie nosního hřbetu a temene lebky jsou paralelní. Roviny boků lebky a tlamy se mírně rozbíhají.

MOZKOVNA:

Lebka: v profilu mírně klenutá. Šířka hlavy, měřená mezi spánky (temporální šířka) by měla být mírně větší než její délka (měřená mezi nadočnicovým obloukem a týlním hrbolkem) – přibližně o 1,2%. V první třetině čela se nachází mírně vyjádřená čelní rýha. Týlní hrbolky je zřetelný.

Stop: patrný, ale ne přehnaně vyznačený, jen mírně strmý.

OBLIČEJOVÁ ČÁST:

Nosní houba: vlhká, studená, černá, velká, s dobře otevřenými nosními otvory, nerozštěpená. Přítomnost světlejších skvrn nebo depigmentace se přísně postihuje.

Tlama: široká, nápadně silná tlama. Neměla by být špičatá, ale její výška i šířka se plynule zvětšuje směrem ke kořeni. U dlouhosrsté variety (Ca cabrer) je tlama špičatější. Při pohledu z profilu je tlama mírně vyklenutá a linie obou čelistí jsou rovné a paralelní. Sliznice uvnitř tlamy jsou černé.

Pysky: černé. Pokud je tlama zavřená, horní pysk by měl překrývat spodní. Koutek pysků je málo viditelný. Pysky jsou v harmonii s hlavou, nejsou visící.

Čelisti/Zuby: zuby jsou velmi bílé, dobře vyvinuté a pravidelné. Skus nůžkový, řezáky horní čelisti jsou v lehce v kontaktu se špičkou dolní čelisti. Stoličky (moláry) jsou dobře vyvinuté.

Oči: spíše malé, lehce mandlového tvaru, ani příliš zapadlé ani vystupující, nepříliš daleko od sebe, dobře vystředěné, mírně šikmé, živé. Barva očí může být od poměrně světlé (rozmarýnového medu) až k tmavé hnědé (karobového (Ceratonia siliqua L) medu). Mají neproniknutelný výraz, zároveň inteligentní a zádušný pohled, ve kterém je možné zahlédnout určitou nedůvěru. Víčka jsou jemná, černá a šikmá, dobře přiléhající k očním bulvám.

Uši: klopené, vzhledem k hlavě poměrně malé, trojúhelníkového tvaru, špička ucha zasahuje k vnitřnímu koutku oka na téže straně. Délka ucha tak přibližně odpovídá délce mozkovny. Boltce nejsou kupírované, jsou poměrně silné, vysoko nasazené, špičky uší mírně odstávají od lebky. Uši jsou ohnuté na dvou místech, a sice podélně a také příčně, a to v první třetině délky. Uši jsou nesené normálně svěšené a ohnuté, mírně odstávající od lící. V klidu jsou položené dozadu, v afektu se vztyčují na úroveň příčného ohybu a ještě více se oddalují od lící.

KRK: masivní, svalnatý, silný a dobrých proporcí vzhledem k hlavě a k tělu. Mohutný s mírně vyznačeným lalokem, válcovitého tvaru, přičemž šířka roste směrem k tělu. Kůže je odolná a elastická, ani příliš jemná ani příliš hrubá, dobře přiléhající ke krku nahoře i po stranách, mírně volnější zespoda a zepředu.

TRUP:

Celkový vzhled: robustní tělo, velmi dobrých proporcí, působí zároveň dojmem síly a svižnosti.

Kohoutek: vyznačený, nejméně tak vysoko uložený jako nejvyšší bod zádi. Oblast mezi lopatkami je široká a silná.

Hřbet: rovný, horizontální, nikdy sedlovitý.

Bedra: mohutná a silná.

Zád: středně velká, mírně zaoblená, široká, dobře osvalená, nikdy vyčnívající ani příliš spádité. Nejvyšší bod zádi by měl být ve stejné výšce jako kohoutek. Délka zádi by měla přibližně odpovídat její šířce v kyčlích.

Hrudník: prostorný a dostatečně hluboký, dosahuje nejvýše k loktům. Šířka hrudníku přibližně odpovídá délce krku. Hrudník je dostatečně vysoký, ale ne příliš vystupující, hrudní kost mírně vyjádřená. Hrudník není sudovitý ani plochý, žebra lehce zaoblená.

Břicho a slabiny: slabiny středního objemu. Břicho mírně vtažené, nikdy vpadlé, ale také nesmí působit jako plynulé pokračování hrudníku. Mírně prohnutá spodní linie, měla by působit dojmem živosti a energie.

OCAS: připojený v horizontální linii, kruhového průřezu, poměrně silný u kořene. Po přibližně 8 cm od kořene se ocas v profilu mírně zplošťuje přibližně po dalších 10 cm. Poté pokračuje opět s kruhovým průřezem a zužuje se směrem ke špičce. Není kupírovaný. Měl by dosahovat nejméně k hlezňům, ale nikdy až k zemi. Ocas nemá výrazný chochol ani prapor,

pouze u starších jedinců může být prapor tolerován, pokud je vyvinut jen slabě. U dlouhosrsté variety je naopak prapor dobře vyvinutý a bohatý. Nesení ocasu: pokud je pes v klidu, ocas přirozeně spadá nebo je mírně prohnutý a může se dotýkat hlezen. Za závažnou vadu se považuje, když se špička ocasu dotýká země. Když je pes v pohybu, ocas se kýve ze strany na stranu a je srpovitě zvednutý nad linii hřbetu, ale nikdy není zatočený.

KONČETINY:

HRUDNÍ KONČETINY: mohutné končetiny, korektní postoj. Při pohledu zepředu a z profilu paralelní a kolmé.

Lopatka: lopatky šikmé a silné.

Úhel ramenního kloubu: 115°.

Nadloktí: stejné délky jako lopatka

Loket: nevybočený ani nevbočený, přiléhá k hrudnímu koši. Úhel loketního kloubu je 130°.

Předloktí: pevné, dobře úhlené, svislé. Pevné kostry, vertikálně postavené, široké a strmé.

Nadprstí: krátké a mírně šikmé.

Přední tlapky: téměř zaječí (ale kratší a širší než zaječí), uzavřené, prsty jsou mírně prohnuté. Polštářky jsou černé, tvrdé a pevné.

PÁNEVNÍ KONČETINY: svalnaté, mohutné, s korektním postojem. Při pohledu z profilu jsou svaly hladké a pevné.

Úhel kyčelního kloubu: 115° (stejný jako u ramenního kloubu).

Stehna: silná a svalnatá.

Úhel kolenního kloubu: 130° (stejný jako u loketního kloubu).

Bérec: dlouhý a silný.

Hlezno: málo výrazné, s velmi otevřeným úhlem 135°. Kloub se nachází mírně níže než je třetina výšky v kohoutku.

Zápěstí: dobře vyvinuté.

Zadní tlapky: Podobné zaječím, ploché, prsty jsou sevřené a mírně prohnuté. Polštářky jsou tvrdé a pevné. Drápky jsou zahnuté, tvrdé a černé. Bez patrné meziprstní blány. Psi se rodí s i bez paspárků, pokud je mají, měly by být odstaněny.

POHYB: pohyb by měl být uzavřený a elegantní. Při klusu se vždy současně pohybují diagonální končetiny. Pánevní končetiny se při pohybu mírně vychylují vůči rovině určené předními končetinami. Běh by měl být rychlý, volný a přirozený, přičemž zadní končetiny při odrazu od země přesahují zvenku rovinu pohybu předních končetin, jako kdyby pes skákal. Běh je přirozeným typem pohybu.

KUŹE: pružná, bez vrásek, odolná, světlešedé barvy.

OSRSTĚNÍ:

SRST: krátká a těsně přiléhající k tělu, délka chlupů dosahuje okolo 1,5 – 3 cm. Podsada je velmi jemná, nepříliš hustá, dobře přiléhající k tělu.

U dlouhosrsté variety je v oblasti hřbetu srst mírně zvlněná a její délka dosahuje přes 7 cm. Délka srsti záleží na ročním období, v zimě bývá delší. Podsada je dobře rozdělená a ne hustá. Nejdelší chlupy rostou na praporu ocasu, na špičkách uší a na zadní straně zadních končetin. U obou variet je srst jemná, odolná a dostatečně hebká.

BARVA: jediná povolená barevná varianta je černá, s drobnými nuancemi jako je obyčejná černá, smolně černá a trnkově černá. Bílé znaky jsou povoleny pouze na hrudi, krku (v podobě tenké „kravaty“) a na předních i zadních tlapkách. V závislosti na viditelném rozsahu ovlivňuje bílá na drápkách a na špičkách prstů hodnocení. Nejvíce je ceněna trnkově černá barva, méně obyčejná a smolně černá.

VÝŠKA A HMOTNOST:

Výška v kohoutku: Psi od 66 do 73 cm.

Feny od 62 do 68 cm.

Je povolena tolerance +/- 1 cm.

Hmotnost: střední hmotnost cca 40 kg.

VADY: jakákoliv odchylka od výše uvedených znaků má být považována za vadu a vážnost, s níž je vada posuzována, má být v přímém poměru k jejímu stupni.

ZÁVAŽNÉ VADY:

- slintání.
- zkrácené špičáky.
- v klidu příliš vztyčené ucho, příliš velké, odstávající nebo k lícím příliš přilehlé ušní boltce.
- příliš vtažené, až vpadlé, břicho.
- stočený ocas.
- bílá špička ocasu.
- bílý znak na hrudi, který přesahuje 1 dm².
- bílé všechny prsty na jedné noze.

VYŘAZUJÍCÍ VADY:

- agresivní nebo příliš bázlivá povaha.
- příliš hrubá, široká a těžká hlava („molosovitá“) nebo naopak „chrtí“ – příliš dlouhá a úzká, s málo výrazným stopem.
- růžová nebo bílá (depigmentovaná) nosní houba.
- před- nebo podkus větší než 3 mm.
- každé oko jinak zbarvené; oči jiné barvy než mezi světlehnědou (rozmarýnového medu) a k tmavěhnědou (karobového medu); příliš světlé oči.
- kupírované uši, vztyčené uši v pohybu nebo téměř vztyčené v klidu.
- krk s dvojitým lalokem; silnější krk u hlavy než u hrudníku; krk delší o více než 10% než je délka hlavy od špičky čenichu k týlnímu hrbolku.
- příliš dlouhé nebo příliš krátké tělo, nejvyšší bod zádi o více než 3 % výše než kohoutek.
- příliš silný ocas; ocas stejné tloušťky po celé délce; příliš dlouhý ocas, dosahující až k zemi; příliš krátký ocas – kupírovaný nebo dosahující výše než 2 cm nad hlezenní kloub; u krátkosrsté variety ocas s praporem; u dlouhosrsté variety ocas bez praporu.
- srst jiné barvy než černé. U černého psa výskyt jedné bílé nebo jinak barevné přední nebo zadní tlapky; přítomnost odlišně zbarvených „ponožek“ na kterékoli končetině; ne zcela černá barva (s výjimkou znaků na hrudi, ojedinělých bílých chlupů na břichu, na předkožce a na špičce ocasu) psa zcela nediskvalifikuje, nicméně zásadním způsobem snižuje hodnocení. Bílé chlupy, které vyrostly následkem kousnutí nebo jiného zranění, nejsou penalizovány, stejně jako ty, které souvisí s vyšším věkem psa. Samotná přítomnost bílých prstů není důvodem k diskvalifikaci, pokud jich není více

než šest, nicméně přítomnost každého snižuje ohodnocení. Pes je vždy diskvalifikován, jestliže má na předních končetinách jeden prst zcela bílý nebo jiné než černé barvy.

- výška přesahující 74 cm v kohoutku u psů (samců) a 70 cm u fen; výška menší než 66 cm u psů (samců) a 60 cm u fen
- váha nižší než 30 kg nebo vyšší než 50 kg u dospělých psů (samců) a nižší než 25 kg nebo vyšší než 54 kg u dospělých fen; jedinec, který, přestože splňuje tyto limity, je příliš vyhublý, příliš obézní nebo s příliš sedlovitým hřbetem (tyto vady jsou tolerovány u březích fen).

Psi, kteří zjevně vykazují fyzické nebo povahové abnormality, musí být diskvalifikováni.

Pozn.: Psi (samci) musí mít dvě zjevně normálně vyvinutá varlata, plně sestouplá v šourku.